

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **nezl. N. V. H.**, zastoupena matkou H. T. T. H., právně zastoupena Mgr. Magdou Havlovou, advokátkou se sídlem Brno, Nové Sady 27, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 7. 2005, č. j. 56 Az 30/2005 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Magdy Havlové **s e u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 23. 8. 2005 se žalobkyně, zastoupená matkou, jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 3. 2005, č. j. OAM-373/VL-01-ZA-03-2005. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně nenaplnila žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu, a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Ze soudního spisu vyplynulo, že napadený rozsudek byl matce stěžovatelky, jako její zákonné zástupkyni, doručován v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 27. 7. 2005, a to na adresu Pobytového střediska Z., kde byla matka stěžovatelky hlášena k pobytu a kde se také zdržovala. Vzhledem k tomu, že nebyla v době doručování zastižena, písemnost byla uložena na poště a adresátka byla vhodným způsobem vyzvána, aby si ji vyzvedla (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště ve středu

27. 7. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na sobotu 6. 8. 2005. Za den doručení se však považuje až pondělí 8. 8. 2005, neboť podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zákonnost doručování vyplynula z doručenky a přípisu vedoucí doručující pošty ze dne 13. 12. 2005. Doručenka ovšem neobsahuje veškeré zákonem požadované náležitosti (chybí tam jméno a příjmení doručovatele, jak požaduje § 50f odst. 3 písm. b/ o. s. ř.) a není tak veřejnou listinou; to znamená, že u údajů na ní uvedených není automaticky presumována jejich správnost. V daném případě tak bylo třeba zjistit, jakým způsobem bylo doručováno. Krajský soud proto provedl šetření k tomu, zda bylo doručováno v souladu se zákonem či nikoliv. K jeho dotazu mu vedoucí Pošty Z. u B. sdělila, že napadený rozsudek byl doručován doručovatelkou O. P., která ke svému podpisu na doručence opomněla připojit razítko se jménem (doplnila tak chybějící údaj na doručence) a rovněž potvrdila, že doručování předmětného rozsudku proběhlo v souladu se zákonem; uvedla totiž, že v době doručování nebyl adresát zastižen a písemnost byla proto uložena na poště. Zákonnost doručování je sice nejčastěji dokazována prostřednictvím doručenky, ta však není jediným prostředkem, kterým lze způsob doručování zjistit. Za situace, kdy doručenka neobsahuje veškeré zákonem požadované náležitosti, bude na soudu, který písemnost k doručení odevzdal, aby zjistil, zda bylo doručováno v souladu se zákonem. K tomu pak může použít různých prostředků, přičemž nejčastěji to bude právě vznesení dotazu na způsob doručení u doručující pošty. V daném případě tak bylo doručováno v souladu se zákonem a za datum doručení rozsudku je třeba považovat pondělí 8. 8. 2005. Tento údaj stěžovatelka v kasační stížnosti nezpochybnila a naopak ho nepřímou potvrdila, neboť uvedla, že napadený rozsudek nabyl právní moci právě dne 8. 8. 2005. Skutečnost, že si matka stěžovatelky stejnopis rozsudku převzala u krajského soudu až dne 22. 8. 2005, je právně bezvýznamná a na den doručení nemá žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 8. 8. 2005. Poslední den lhůty připadá na pondělí 22. 8. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná až dne 23. 8. 2005, tedy byla podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1x 1000 Kč za jeden úkony právní služby - převzetí a příprava věci a 1x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění

pozdějších předpisů, celkem 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu